

NAWROCKI LUDWIK (1892-1974)

Urodził się 31 lipca 1892 roku w Żychlewie jako syn Józefa. Tu ukończył szkołę elementarną. W latach poprzedzających wybuch I wojny światowej pracował w kopalniach węgla kamiennego w Niemczech, gdzie w 1914 roku został wcielony do armii niemieckiej. Do listopada 1918 roku walczył na froncie zachodnim.

Po powrocie z wojny, na wieść o wybuchu powstania wielkopolskiego, aktywnie włączył się do akcji. Walczył na froncie południowym, m.in. pod Miejską Górką. Służbę wojskową kontynuował w armii polskiej. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w wojsku jako żołnierz zawodowy. Służył w 25. pułku artylerii polowej. W Polsce niepodległej brał udział w wielu wyścigach konnych, organizowanych na terenie kraju m.in. w 1923 roku w Kaliszu. Wyróżnieniem dla porucznika Ludwika Nawrockiego było uczestnictwo jego jednostki w ćwiczeniach na poligonie w Biedrusku (1923), których przebieg obserwował ze Wzgórza Powstańca marszałek Francji Ferdynand Foch ze swoim sztabem i grupą generałów polskich (Raszewski, Sikorski, Kędzierski, Sosnkowski). W 1924 roku został awansowany na stopień kapitana. W 1934 roku w stopniu majora przeniesiony został do rezerwy i zamieszkał w Gostkowie, gdzie zarządzał gospodarstwem rolnym.

W końcu sierpnia 1939 roku otrzymał kartę mobilizacyjną. W kampanii wrześniowej w walkach frontowych nie brał udziału. Dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w Oflagu II D Gross Born koło Sypniewa. Po zakończeniu wojny powrócił na gospodarstwo w Gostkowie. Prowadził aktywną działalność gospodarczą. Działał w wielu gałęziach przemysłu rolno-spożywczego. Był członkiem Wielkopolskiego Towarzystwa Kółek Rolniczych, Stronnictwa Ludowego, a od 13 sierpnia 1958 roku – ZBoWiD.

Zmarł 11 marca 1974 roku. Pochowany został na cmentarzu w Nieparcie.

Odznaczony był: Krzyżem Walecznych, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945, Odznaką Grunwaldzką.

22 lutego 1925 roku zawarł związek małżeński z Marią Piotrowiak z Krobi. Miał dwoje dzieci.

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Krobia, *Ankieta personalna*; informacje Barbary Nawrockiej – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 180-181.